

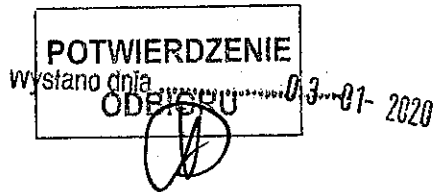

ole

Gdańsk, 2020r.01.03

**POMORSKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ**

Sygn. akt: ŻN.8361.407.2019.MK.KP

Pan Sławomir Kupper
Mięso i Przetwory Mięsne Sławomir Kupper
Stary Bukowiec 1
83 – 431 Stary Bukowiec

DECYZJA Nr ŻN.D.2.2020.MK

Na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 4 oraz art. 40 a ust. 4 ustawy dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (tekst jednolity: Dz. U z 2019 r. poz. 2178), art. 104 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z 2019 r. poz. 60, 730, 1133) oraz § 6 Zarządzenia Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gdańsku Nr PO.110.13.2013.PH z dnia 14 maja 2013 r. w sprawie upoważnienia pracowników Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gdańsku do podejmowania, wydawania oraz podpisywania decyzji, postanowień, dokumentów i korespondencji w imieniu Wojewódzkiego Inspektora,

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej

działając w osobie Anny Klecha – Naczelnika Wydziału Kontroli Artykułów Żywnościowych i Nieżywnościowych – legitymacja nr 000004, upoważnienie Nr PO.057.9.2017.PH, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, wymierza przedsiębiorcy Panu Sławomirowi Kupper prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą Mięso i Przetwory Mięsne Sławomir Kupper, Stary Bukowiec 1, 83-431 Stary Bukowiec, **karę pieniężną w wysokości 2000,00 (słownie dwa tysiące 00/100) złotych**, w związku z wprowadzeniem do obrotu artykułów rolno-spożywczych oferowanych do sprzedaży bez opakowania tj. 2 partii mięsa o wartości 66,25zł zafalszowanych w rozumieniu art. 3 pkt 10 b ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych i tak:

I) partii jagnięciny w ilości 1,082 kg w cenie uwidocznionej 29,90 zł o wartości 32,35 zł

Str. 1 z 9

Potwierdzam Odbiór

03-01-2020

- z uwagi na **podanie w oznakowaniu** – na wywieszce w miejscu sprzedaży, nazwy „jagnięcina” tj. **nazwy niezgodnej z prawdą**, ponieważ analiza laboratoryjna wykazała, że w badanej próbce nie wykryto deklarowanej obecności DNA pochodzącego od owcy (*Ovis aries*), natomiast wykryto niedeklarowaną obecność DNA pochodzącego od świni (*Sus scrofa*),
oraz nieodpowiadającej jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej, tj. w § 19 ust. 1 pkt 7 i § 19 ust. 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 grudnia 2014 r. w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych (Dz. U. z 2015 r., poz. 29 ze zm.).

- z uwagi na brak podania na wywieszce dotyczącej tego mięsa lub w inny sposób w miejscu bezpośrednio dostępnym konsumentowi finalnemu **państwa pochodzenia lub miejsca pochodzenia ww. mięsa** na wywieszce dotyczącej tego mięsa lub w inny sposób w miejscu bezpośrednio dostępnym konsumentowi finalnemu, zgodnie z przepisami rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1337/2013 z dnia 13 grudnia 2013 r. ustanawiającego zasady stosowania rozporządzenia (UE) nr 1169/2011 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wskazania kraju pochodzenia lub miejsca pochodzenia świeżego, schłodzonego i zamrożonego mięsa ze świń, z owiec, kóz i drobiu (Dz. Urz. UE L 335 z 14.12.2013, str. 19).

II). partii schabu cielęcego w ilości 1,190 kg w cenie uwidocznionej 33,90 zł o wartości 40,34 zł,

- z uwagi na **podanie w oznakowaniu** – na wywieszce w miejscu sprzedaży, nazwy „schab cielęcy” tj. **nazwy niezgodnej z prawdą**, ponieważ analiza laboratoryjna wykazała, że w badanej próbce nie wykryto deklarowanej obecności DNA pochodzącego od krowy (*Bos taurus*) natomiast wykryto niedeklarowaną obecność DNA pochodzącego od świni (*Sus scrofa*),

- czym w istotny sposób zostały naruszone interesy konsumentów finalnych.

Powyższe stwierdzono podczas kontroli przeprowadzonej w punkcie sprzedaży - box 09 na Hali Targowej w Gdańsku, Pl. Dominikański 1, należącym do strony postępowania oraz w wyniku badań laboratoryjnych.

UZASADNIENIE

W dniach 26.07. - 02.08.2019 r. inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gdańsku, działając na podstawie upoważnienia wydanego przez Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej Nr ŻN.057.407.2019.KP z dnia 24.07.2019 r., podstawa prawna: art. 3 ust. 1,2,3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 882/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi

zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz. U.UE L 165 z 30.4.2004 r., str. 1 ze zm.), art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 2164) w związku z art. 3 ust. 1 pkt 6 oraz art. 3 ust. 1 pkt. 1 i 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (tekst jednolity Dz. U. z 2018 poz. 1930 ze zm.), przeprowadzili kontrolę w punkcie sprzedaży – box 09 zlokalizowanym na Hali Targowej w Gdańsku przy Placu Dominikańskim 1, należącym do strony postępowania.

W toku kontroli pobrano do badań w Laboratorium w Olsztynie UOKiK próbki produktów oferowanych do sprzedaży luzem, tj. jagnięciny i schabu cielęcego.

Analiza laboratoryjna wykazała, iż w badanych próbkach nie wykryto deklarowanej obecności DNA pochodzącego od:

- owcy (*Ovis aries*) w przypadku jagnięciny
- krowy (*Bos taurus*) w przypadku schabu cielęcego,

natomiast w obu próbkach wykryto niedeklarowaną obecność DNA pochodzącego od świni (*Sus scrofa*).

Szczegółowe dane zawarto w Sprawozdaniach z badań nr 436/2019 z dnia 06.09.2019 r. i 437/2019 z dnia 19.08.2019 r.

Pismem z dnia 11.09.2019 r. organ powiadomił kontrolowanego przedsiębiorcę o wynikach badań laboratoryjnych oraz pouczył o możliwości zbadania zabezpieczonej próbki kontrolnej ww. produktu. Przedsiębiorca Pan Sławomir Kupper nie wypowiedział się co do skorzystania z przysługującego mu prawa do badania próbki kontrolnej.

Ponadto w trakcie kontroli sprawdzono oznakowanie oferowanego do sprzedaży mięsa luzem. W wyniku powyższego stwierdzono, że przy 1 partii mięsa tj. jagnięciny o wartości 254,15 zł, wyłożonej do sprzedaży, nie dopełniono obowiązku podania na wywieszce dotyczącej tego mięsa lub w inny sposób w miejscu bezpośrednio dostępnym konsumentowi finalnemu **państwa pochodzenia lub miejsca pochodzenia ww. mięsa** na wywieszce dotyczącej tego mięsa lub w inny sposób w miejscu bezpośrednio dostępnym konsumentowi finalnemu, zgodnie z przepisami rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1337/2013 z dnia 13 grudnia 2013 r. *ustanawiającego zasady stosowania rozporządzenia (UE) nr 1169/2011 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wskazania kraju pochodzenia lub miejsca pochodzenia świeżego, schłodzonego i zamrożonego mięsa ze świń, z owiec, kóz i drobiu* (Dz. Urz. UE L 335 z 14.12.2013, str. 19), **co stanowiło naruszenie § 19 ust. 1 pkt 7 i § 19 ust. 2** rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 grudnia 2014 r. *w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych* (Dz. U. z 2015 r., poz. 29 ze zm.).

Przedstawiony wyżej stan faktyczny i prawny dał podstawę do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia stronie postępowania kary pieniężnej zgodnie

z dyspozycją art. 40a ust. 1 pkt 4 cyt. ustawy *o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych* w związku z wprowadzeniem do obrotu artykułów rolno-spożywczych zafałszowanych, o czym Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił stronę pismem z dnia 05.12.2019 r.

Ponadto w piśmie tym organ poinformował, że na podstawie art. 10 § 1 *Kodeksu postępowania administracyjnego* stronie przysługuje prawo do czynnego udziału w toku postępowania, tj. do zapoznania się z aktami sprawy oraz składania wyjaśnień i wniosków dowodowych.

Pismem z dnia 05.12.2019 r. Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku zwrócił się do strony postępowania o wyliczenie i przesłanie informacji o wielkości osiągniętych obrotów oraz przychodu. Do dnia wydania niniejszej decyzji strona nie udzieliła odpowiedzi na powyższe pismo.

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił i stwierdził co następuje:

Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. *ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności* (Dz. U. UE L 31 z 1.2.2002 s. 1 z późn. zm.), każdy z podmiotów działających na rynku spożywczym: producent, przetwarzający czy dystrybutor, obarczony jest obowiązkiem zapewnienia w przedsiębiorstwie, będącym pod jego kontrolą, zgodności żywności z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla jego działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów. Powyższy obowiązek został powtórzony w art. 8 ust. 2 i 5 rozporządzenia (UE) nr 1169/2011 - podmioty działające na rynku spożywczym zapewniają przestrzeganie w przedsiębiorstwach pozostających pod ich kontrolą wymogów prawa dotyczącego informacji na temat żywności i odpowiednich przepisów krajowych mających znaczenie dla ich działalności i upewniają się, że wymogi te są spełnione. Z ust. 2 tego artykułu wynika, że podmiot odpowiedzialny za informację dotyczącą żywności zapewnia obecność i rzetelność informacji na temat żywności zgodnie z mającym zastosowanie prawem dotyczącym informacji na temat żywności oraz z wymogami odpowiednich przepisów krajowych. Takim podmiotem działającym na rynku spożywczym jest strona postępowania, której działalność odpowiada definicji obrotu.

W myśl art. 3 pkt 8 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 wprowadzenie na rynek oznacza posiadanie żywności lub pasz w celu sprzedaży, z uwzględnieniem oferowania do sprzedaży lub innej formy dysponowania, bezpłatnego lub nie oraz sprzedaż, dystrybucję i inne formy dysponowania.

Zgodnie z art. 8 ust. 1 ww. rozporządzenia, prawo żywnościowe ma na celu ochronę interesów konsumentów i powinno stanowić podstawę dokonywania przez konsumentów świadomego wyboru związanego ze spożywaną przez nich żywnością.

Ustawa o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych stanowi w art. 4 ust. 1, że wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania **oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta.**

Jakość handlowa w myśl art. 3 pkt 5 cyt. ustawy o jakości handlowej art. rolno-spożywczych oznacza cechy artykułu rolno-spożywczego dotyczące jego właściwości organoleptycznych, fizykochemicznych i mikrobiologicznych w zakresie technologii produkcji, wielkości lub masy oraz wymagania wynikające ze sposobu produkcji, opakowania, prezentacji i oznakowania, nieobjęte wymaganiami sanitarnymi, weterynaryjnymi lub fitosanitarnymi.

W prawodawstwie Unii Europejskiej występuje wiele przepisów, które dotyczą zakazu zafałszowań żywności i pośrednio dookreślają to pojęcie. Jako przykład może służyć art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r., zgodnie z którym prawo żywnościowe ma na celu ochronę interesów konsumentów i powinno stanowić podstawę dokonywania przez konsumentów świadomego wyboru związanego ze spożywaną przez nich żywnością. Ma na celu zapobieganie:

- a) oszukańczym lub podstępny praktykom;
- b) **falszowaniu żywności**, oraz
- c) wszelkim innym praktykom mogącym wprowadzać konsumenta w błąd.

W polskim ustawodawstwie definicję zafałszowanego środka spożywczego, w zakresie wymagań jakości handlowej, zawiera art. 3 pkt. 10 cytowanej na wstępie ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych. Stosownie do treści tego przepisu artykuł rolno-spożywczy zafałszowany to produkt, którego skład jest niezgodny z przepisami dotyczącymi jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno-spożywczych, albo produkt, w którym zostały wprowadzone zmiany, w tym zmiany dotyczące oznakowania, mające na celu ukrycie jego rzeczywistego składu lub innych właściwości, jeżeli niezgodności te lub zmiany w istotny sposób naruszają interesy konsumentów, w szczególności jeżeli w oznakowaniu podano nazwę niezgodną z przepisami dotyczącymi jakości handlowej poszczególnych artykułów rolno-spożywczych albo **niezgodną z prawdą** – art. 3 pkt 10b ww. ustawy.

Omawiając kwestię kwalifikacji czynu jako „zafałszowanie żywności” warto przywołać wydany dnia 7 września 2011 r. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie sygn. akt VI SA/Wa 1350/11, który orzeka, iż samo stwierdzenie faktu wprowadzenia zafałszowanego artykułu rolno-spożywczego do obrotu jest przesłanką wystarczającą do nałożenia stosownej kary.

Przy odpowiedzialności karno – administracyjnej nie ma znaczenia, czy zafałszowanie nastąpiło z winy (umyślnej lub nieumyślnej) danego podmiotu, czy też nie.

Regulacje dotyczące oznakowania **mięsa w tym mięsa z owiec** oferowanego do sprzedaży konsumentowi finalnemu bez opakowania - luzem określono w § 19 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 23 grudnia 2014 r. w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych, zgodnie z którym *„W przypadku środków spożywczych oferowanych do sprzedaży konsumentowi finalnemu lub zakładom żywienia zbiorowego bez opakowania lub w przypadku pakowania środków spożywczych w pomieszczeniu sprzedaży na życzenie konsumenta finalnego lub ich pakowania do bezzwłocznej sprzedaży podaje się w przypadku świeżego, schłodzonego i zamrożonego mięsa ze świń, owiec, kóz i drobiu, o których mowa w załączniku XI do rozporządzenia nr 1169/2011, dodatkowo – odpowiednio dla każdego rodzaju mięsa – państwo pochodzenia lub miejsce pochodzenia, zgodnie z przepisami rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 1337/2013 z dnia 13 grudnia 2013 r. ustanawiającego zasady stosowania rozporządzenia (UE) nr 1169/2011 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wskazania kraju pochodzenia lub miejsca pochodzenia świeżego, schłodzonego i zamrożonego mięsa ze świń, z owiec, kóz i drobiu (Dz. Urz. UE L 335 z 14.12.2013, str. 19).”*

Przepis § 19 ust. 2 rozporządzenia w sprawie znakowania poszczególnych rodzajów środków spożywczych stanowi, że dla produktów oferowanych do sprzedaży konsumentowi finalnemu lub zakładom żywienia zbiorowego bez opakowania lub w przypadku pakowania środków spożywczych w pomieszczeniu sprzedaży na życzenie konsumenta finalnego lub ich pakowania do bezzwłocznej sprzedaży wymagane informacje podaje się w miejscu sprzedaży na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego lub w inny sposób, w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentowi finalnemu. Z powyższego wynika, iż informacje te muszą być uwidocznione na wywieszce lub w inny sposób (np. w formie katalogu), a także muszą być bezpośrednio dostępne dla konsumenta w miejscu sprzedaży.

Ustawa z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych stanowi w art. 40a ust. 1 pkt. 4, że kto wprowadza do obrotu artykuły rolno-spożywcze zafałszowane, podlega karze pieniężnej w wysokości 10% przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary, nie niższej jednak niż 1 000 zł.

Kary zastosowane w przypadku naruszenia prawa żywnościowego zgodnie z art. 17 ust. 2 rozporządzenia (WE) Nr 178/2002 r. powinny być proporcjonalne, odstraszające i skuteczne.

Ustalając wysokość kary pieniężnej organ uwzględnił stosownie do art. 40a ust. 5 cytowanej ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych: stopień szkodliwości czynu, zakres naruszenia, dotychczasową działalność podmiotu działającego na rynku artykułów rolno-

spożywczych i wielkość obrotów oraz przychodu, a także wartość kontrolowanych artykułów rolno – spożywczych, która wyniosła 294,49 zł.

W niniejszej sprawie strona popełniła czyn opisany w art. 40a ust. 1 pkt 4 ustawy o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych, tj. wprowadziła do obrotu zafałszowane środki spożywcze oferowane do sprzedaży luzem, to jest „jagnięcinę” i „schab cielęcy”. W wyniku badań laboratoryjnych w wyrobach deklarowanych jako jagnięcina i cielęcina nie stwierdzono obecności deklarowanej obecności DNA pochodzącego od owcy i krowy, a wyłącznie niedeklarowaną obecność DNA pochodzącego od świni. Organ stwierdził i uznał, oceniając stopień szkodliwości czynu, że ujawnione uchybienie w bardzo istotny sposób naruszało interesy konsumentów. Konsument podejmując decyzję o zakupie towarów oferowanych do sprzedaży luzem – bez opakowania, w tym mięsa, kieruje się przede wszystkim informacjami uwidocznionymi przy towarze na wywieszkach, w szczególności nazwą. Informacje te, w związku z powyższym powinny być rzetelne, a także odzwierciedlać rzeczywisty gatunek zwierzęcia, z którego pochodzi.

Konsument bez przeprowadzenia badania laboratoryjnego nie jest w stanie stwierdzić, czy deklarowane na wywieszce informacje dotyczące gatunku zwierzęcia są prawdziwe, dlatego też musi zaufać przedsiębiorcy, że ten wprowadza do obrotu określony produkt odpowiadający deklaracji na wywieszce produktu. Ponadto biorąc pod uwagę nieprawidłowości w oznakowaniu jagnięciny tj. brak podania kraju pochodzenia mięsa Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, że ujawnione uchybienia miały charakter naruszeń istotnych z punktu widzenia interesów konsumenta. Konsument ma prawo do pełnej i rzetelnej informacji o nabywanym produkcie. Pozbawienie konsumenta tego prawa uniemożliwia mu dokładne rozpoznanie rodzaju i właściwości nabywanego produktu i dokonanie wyboru, zgodnego z oczekiwaniami.

Strona jako przedsiębiorca prowadzący działalność w zakresie sprzedaży mięsa i przetworów mięsnych ma obowiązek znajomości przepisów prawa związanych z wykonywaną działalnością gospodarczą oraz dołożenia wszelkich starań dla zadośćuczynienia wymogom prawa. Strona postępowania nie wykazała należytej staranności i wprowadziła do obrotu jagnięcinę bez wymaganych oznaczeń.

Oceniając zakres naruszenia organ stwierdził, że rzetelne oznakowanie, co do nazwy i pochodzenia towaru umożliwia konsumentowi rozpoznanie rodzaju środka spożywczego i odróżnienie go od innych produktów, stanowi jeden z najważniejszych elementów jakości handlowej. Ponadto organ uznał, że wprowadzenie do obrotu artykułu zafałszowanego – 100% badanej próby stanowiło mięso wieprzowe - w istotny sposób narusza interes konsumenta. W związku z powyższym strona, jako doświadczony przedsiębiorca ponosi pełną odpowiedzialność za wprowadzenie do obrotu przedmiotowego mięsa zafałszowanego. To na stronie postępowania spoczywa obowiązek dbałości o jakość towarów oferowanych konsumentom w swoim punkcie sprzedaży jak i o podawane konsumentom informacje o oferowanym mięsie.

Ustalając wysokość kary Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnił wartość zakwestionowanych partii mięsa, która wynosiła 294,49 zł oraz wielkość obrotów i przychodu.

W związku z nieudzieleniem przez stronę postępowania informacji dotyczącej wielkości osiągniętych obrotów oraz przychodu organ, w celu zadośćuczynienia wymogom art. 40a ust. 5 ww. ustawy o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych , określił te wielkości w drodze oszacowania metodą porównawczą zewnętrzną, na podstawie art. 23 § 3 pkt 2 ustawy z dnia 29.08.1997 r. Ordynacja podatkowa (t.j. Dz.U. z 2019 r., poz. 900, 924, 1018).

Organ uznał również, że wymierzona stronie kara w wysokości 2000 zł, będzie właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w sprzedaży były dostępne wyłącznie produkty odpowiadające jakości handlowej, w szczególności bez cech zafałszowania, a także będzie najmniej uciążliwa z możliwych dostępnych środków. Ponadto spełni ona swoją funkcję prewencyjną, skłaniając stronę do przestrzegania przepisów o jakości handlowej.

W związku z powyższym, Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w Gdańsku orzekł jak w sentencji.

Na podstawie art. 40a ust. 6 i 7 ustawy o jakości handlowej artykułów rolno–spożywczych karę pieniężną stanowiącą dochód budżetu państwa przedsiębiorca Pan Sławomir Kupper prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Mięso i Przetwory Mięsne Sławomir Kupper, Stary Bukowiec 1, 83-431 Stary Bukowiec powinien wpłacić na rachunek bankowy:

Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gdańsku

Nr 03 1010 1140 0069 6922 3100 0000 NBP/o Gdańsk

w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu art. 51 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* ((t. j.: Dz. U. z 2019 r. poz. 900, 924, 1495, 1520, 1556, 1667, 1751, 1978,2200), od której naliczane są odsetki za zwłokę zgodnie z art. 53 § 1 *Ordynacji podatkowej*.

POUCZENIE

1. Zgodnie z art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 Kodeksu postępowania administracyjnego stronie postępowania służy odwołanie od niniejszej decyzji do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa. Odwołanie należy wnieść w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji za pośrednictwem Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gdańsku, ul. Konopnickiej 4, 80-240 Gdańsk.

2. Wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji (art. 130 § 2 K.p.a.).
3. Zgodnie z art. 127 a § 1 i 2 k.p.a. w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.
4. Zgodnie z art. 40a ust. 8 ustawy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych w zakresie nieuregulowanym w ustawie, do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy *Ordynacja podatkowa*.

Otrzymują:

1. Sławomir Kupper

Mięso i Przetwory Mięsne Sławomir Kupper

Stary Bukowiec 1

83 – 431 Stary Bukowiec

1. Wydział BA w/m

2. a.a

Z up. POMORSKIEGO WOJEWÓDZKIEGO
INSPEKTORA INSPEKCJI HANDLOWEJ
Anna Klecha
Anna Klecha
NACZELNIK WYDZIAŁU KONTROLI ARTYKUŁÓW
ŻYWNOŚCIOWYCH I NIEŻYWNOŚCIOWYCH

Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ul. Marii Konopnickiej 4, 80 – 240 Gdańsk					Tel. (058) 341 – 08 – 77 Fax. (058) 341 – 87 – 83
Wydział	Kontroli	Artykułów	Żywnościowych	i	wew. 34, 40
Nieżywnościowych					